

Glasilo krajevne skupnosti Kog

Št. 49

12.8.1999

DELO SVETA KS IN DRUGE AKTIVNOSTI.....	2
Zdravko Hlebec	
JAVNA DELA.....	3
Zdravko Hlebec	
OBNOVA VODNJAKOV	3
Zdravko Hlebec	
O TEDNU TURIZMA IN NAČRTIH ZA 1999.....	3
Zdravko Hlebec	
KAKO PA LETOS	4
Zdravko Hlebec	
PROGRAM.....	4
Zdravko Hlebec	
FINANČNO POROČILO O TEDNU TURIZMA	5
Zdravko Hlebec	
O DELU NAŠIH SVETNIKOV.....	6
DELO IN FINANČNE TEŽAVE DRUŠTVA UPOKOJENCEV KOG	10
Konrad Kolarič	
ŠPORTNO DRUŠTVO KOG	10
Miha Plohl	
VESELE NOVICE "DEKLIŠKEGA KVARTETA KOG"	11
"Dekliški kvartet Kog"	
KONČALI SO SE ŠTUDIJSKI KROŽKI, NAMENJENI ŽENSKAM	12
Mateja Kožuh Novak	
MATERINSKI DAN NA KOGU.....	14
Alojz Sok	
KNJIGA MINULEGA LETA.....	15
Ivan Škrlec ml.	
"OČE, ODPUSTI JIM, SAJ NE VEDO KAJ DELAJO..."	17
Bogomir Luci	
TRGOVINA NA VITANU SPET TARČA VLOMILCEV	18
Slavica Munda	
ILEGALNI PRIBEGI.....	19
Miran Čagran	
SKUPNO ZATIRANJE RDEČIH POLŽEV.....	20
Dušan Prapotnik	
RAČUNALNIK ZA VSAK ŽEP.....	21
Ivan Škrlec ml.	
PROMETNI NAPOTKI OB PRIČETKU POUKA	24
Miran Čagran	
USPEŠNO ŠOLSKO LETO.....	25
Anica Pevec	
POČITNICE SO TU	26
KOGOVSKE »KLOPOTCI« USTVARJAMO.....	29
Petra Hlebec	

JAVNA DELA

Potekajo po programu, ki je bil zastavljen s prijavo. Pomoč pri delu KS in drugih društev. Priprava in izdelava več projektov za različne razpise, urejanje pokopališča in ostalih površin KS, urejanje cest in nabrežin ter vrsta drugih del.

Vabim vse, ki imate ideje za morebitna javna dela za drugo leto, da se oglasite ali pa sami izdelate projekt.

*Zdravko Hlebec
Predsednik sveta KS Kog*

OBNOVA VODNJAKOV

V okviru Društva INVALIDOV Ormož smo pristopili k izdelavi »INVALIDSKE POTI PO KOGU OD IZVIRA DO IZVIRA«, kjer bo upoštevana pot dostopna invalidom in bo v celoti omogočila ogled Kog-a, doživeti lepote kraja, ter ponudbo ob poti. Upam, da se bodo posamezni lastniki vodnjakov in izvirov potrudili, da bodo popestrili ponudbo in tako našli dodaten vir dohodka. Skupno pa bomo prispevali k urejanju okolice.

Prijavili smo tudi obnovo vodnjakov, v prvi fazi 25, vendar še nimamo odgovora, da bi zagotovili del sredstev za čiščenje in analizo vode, obnove ohišij in ureditve okolice.

Z obnovo vodnjakov pa ni treba odlašati, vsaj tisti ne, ki imate voljo in del sredstev tudi, če ne boste v prvi fazi obnove.

Počasi bo potrebno pripraviti register vodnjakov in opisati zgodbe ob vodnjakih.

Zavedati se moramo, da je voda iz vodnjakov pomemben naravni vir, ki je zelo pomemben, čeprav imamo javni vodovod.

*Zdravko Hlebec
Predsednik sveta KS Kog*

O TEDNU TURIZMA IN NAČRTIH ZA 1999

Teden turizma in prijateljstva v letu 1998 se je zaključil v začetku leta 1999, saj smo dobili zadnji priliv iz CPTS in tako finančno zaključili aktivnosti in poravnali obveznosti.

Kako je bil teden uspešen, ocenjujejo drugi, jaz lahko v imenu pripravljalnega odbora in odgovornega, da se je projekt finančno zadovoljivo končal.

Nekateri zavistneži govorijo, da bi moral finančni učinek biti bistveno boljši. Pa kaj bi radi poleg vhodnih tabel, znamenj, majic, razglednic, zgibanke in promocije, ki je bila v medijih.

Skupno nam je uspelo pridobiti 2.988.000,00 SIT. Pokriti so bili vsi stroški iz pridobljenih sredstev in sredstev TD.

Na razpolago so nam še ostale razglednice, majice, fotografije, zgibanka, skratka propagandni material.

*Zdravko Hlebec
Predsednik sveta KS Kog*

KAKO PA LETOS

Če želimo, da se bo Kog promoviral v javnosti, je potrebno, da se tudi nekaj dogaja. Zato je potrebno in nujno, da »Teden turizma in prijateljstva TTP« ohranimo kot tradicionalni teden.

Vsako leto je potrebno, da se pripravi poseben program in že sedaj vabim vse krajanke, da pridete z idejami in lastnim organiziranjem, prispevate, da bo TTP v ponos Kogovčanom in turistom, ki bodo prišli na Kog.

Teden je predviden v organiziranju posameznih društev in skupin in sicer:

21.08. sobota	dan lovcev na Kogu ,
22.08. nedelja	dan-»vikendašov« ,
23.08. ponedeljek	otvoritev ceste Vitan,
24.08. torek	dan mladih,
25.08. sredo	dan upokojencev,
26.08. četrtek	športni dan,
27.08. petek	dan gasilcev,
28.08. sobota	srečanje DPK .

Za vse, ki ste zainteresirani, da posamezni dan popestrite se nam oglasite in veseli bomo vaše pomoči. Za koordinacijo med zainteresiranimi skupinami se obrnite na tel. 716 – 405 Hlebec Zdravko.

Zdravko Hlebec
Predsednik sveta KS Kog

PROGRAM

Program pripravljajo posamezne skupine in bo znan nekje do konca meseca, zato pohitite z idejami.

Zdravko Hlebec
Predsednik sveta KS Kog

FINANČNO POROČILO O TEDNU TURIZMA

Porabljena sredstva za TD:	v 000 SIT
* Vhodne table	308
* Napisne table po vaseh	407
* Majice in plakati	508
* Razglednice	198
* Fotografije	289
* Hrana	206
* Pijača	235
* Zgibanka	205
* Glasba	274
* Šotor	150
* Plačani stroški dela	168
* Objave in reklame	40
SKUPAJ ODHODKI	2.988
 Pokrivanje stroškov	 v 000 SIT
* Prihodki od prireditve	1.086
* Prispevek občine preko KS	600
* Prispevek KS Kog	314
* Drugi prispevki	
- CPTS	200
- Slovenska filantropija	124
- Ljudska univerza	47
- Prodaja majic	70
* Razliko do odhodkov je pokrilo TD	547
SKUPAJ PRIHODKI	2.988

V prihodkih in odhodkih ni zajeto prostovoljno delo krajanov, nastopajočih, razna darila in usluge, pogostitve krajanov ob otvoritvi grbov in druga številna drobna dela, ki se pozabijo ko so opravljena, tudi ni zajeto delo in stroški priprav za teden turizma, stroški zasaditve trikotnikov in cvetličnih stojev.

Izkušnje drugih kažejo, da so v krajih, ki si želijo vključiti v turistično ponudbo, tovrstne prireditve nujno potrebne. Lani smo naš kraj uspešno promovirali v slovenskem prostoru, od nas je odvisno ali bomo znali in hoteli svoj kraj turistično približati povpraševanju in iz tega nekaj iztržiti.

V pripravljalnem odboru ocenjujemo, da je prireditev uspela saj se je na prireditvah zbralo preko 3000 ljudi. Vrsta stroškov, ki so bili lani, letos ne bodo potrebni.

V imenu pripravljalnega odbora in v svojem imenu se vsem, ki ste prispevali k realizaciji prireditve najlepše zahvaljujem in želim, da bi se tudi drugi vključili k promociji Koga in s tem prispevali k boljšemu ekonomskemu stanju prebivalcev.

*Zdravko Hlebec
Turistično društvo Kog*

O DELU NAŠIH SVETNIKOV

Glede na precej splošno poročilo o delu sveta KS Kog, ki ga je podal predsednik sveta, smo želeli, da bi svoje delo podrobneje predstavili vsaj posamezni člani sveta. Na začetku svojega mandata so si namreč razdelili zadolžitve (vsak po eno vas in vsak svoje področje). Vsem sedmim sem zastavila ista vprašanja: kako so zadovoljni z delom sveta KS Kog in kakšni so rezultati njihovega dosedanjega dela na področju, ki ga pokrivajo in v vasi, za katero so zadolženi. V Novicah objavljamo prispevka samo dveh krajevnih in enega občinskega svetnika. To pa zato, ker so ti odgovorili, ostali pa le obljubili odgovore.

– **IVAN NEMEC** – zadolžen za vas Gomila in realizacijo referendumskega programa:

Če se kot član Sveta KS Kog ozrem na delo Sveta KS Kog, lahko povem, da sem kar zadovoljen z njim.

Prav tako lahko rečem, da realizacija referendumskega plana teče glede na okoliščine še kar zadovoljivo. Čeprav so sedaj počitniški meseci, se bo se bo realizacija spet pričela po izteku le-teh. Seveda pa si, kot verjetno tudi drugi člani, prizadevam, da bi nam ta plan uspelo realizirati tako, kot smo si ga zastavili.

Tudi vaščani Gomile smo prepričani, da nam bo s pomočjo županove obljube enkrat le uspelo priti do že tolikokrat omenjene cestne prevleke.

Prepričan sem, da nam bo marsikaj uspelo realizirati le takrat, če se bomo vsi in vsak po svoje trudili, predvsem pa, če bomo potrpežljivi in složni.

– **BOGOMIR LUCI** – zadolžen za vas Vodranci, ni sprejel zadolžitve proslave in pogrebne svečanosti:

Glede na to, da mi je odgovorna urednica zastavila tri vprašanja, ki se nanašajo na moje delo v svetu KS Kog bom odgovoril brez vseh zadržkov.

Prvo vprašanje: Kako si zadovoljen z delom v svetu KS?

Povedati moram, da ne morem biti zadovoljen. Preprosto, sam imam nekako zvezane roke. Despotsko obnašanje predsednika g. Zdravka Hlebca presega vse meje. Na sejah sveta KS nas v večini primerov le obvesti o stvareh, ki so že bile narejene. Mislim, da ni potrebno poudarjati, da naredi skoraj vse brez sklepa sveta KS. Če pa že predlaga, da sprejmemo sklep, pa vse skupaj pripravi tako, da nimamo druge možnosti. To je naredil v primeru, ko smo odločali o tem, ali sprejmemo sklep in odobrimo sredstva za cesto Jastrebeci-Vodranci. S tem sklepom smo kršili spoštovanje referendumskega programa, a na žalost ni bilo druge možnosti. Z glasovanjem proti, ne bi imeli možnosti, da bi se prijavili na natečaj za demografijo. To pa bi pomenilo, da bi se odpovedali precejšnji vsoti denarja. Projektna dokumentacija za cesto v "Vodranjski grabi" ni bila narejena. Zakaj ne, lahko le ugibamo... Morda ob tej cesti živijo za nekatere veljake premalo pomembni ljudje, saj je na to cesto bilo letos navoženo malo, lahko bi rekli skoraj nič gramoza. Je pa še nekaj. Predsednik me je določil, da sem odgovoren za vas Vodranci in s takim načinom pač želi pokazati krajanom, kako sem nesposoben. Saj veste tisto Človeka zavežeš v vrečo, potem pa ga priliznjeno vabiš, da naj brž pride ven?! Tako nekako izgleda moje delo v svetu KS Kog...

Sam vedno znova opozarjam, da je svet kolektivni organ. Tako vsaj piše v statutu občine. Predsednik po statutu še zdaleč nima takih pooblastil, kot si jih prisvaja, še manj pa nekateri člani njegove družine... Le ti pa res nimajo nikakršne pravice pošiljati vabil in pisati, da se naj zainteresirani prijavijo na telefonsko številko, ki je last Krajevne skupnosti Kog!

Drugo vprašanje: Kakšni so rezultati tvojega dela v vasi za katero si zadolžen?

Glede na to, da je KS ena volilna enota in da so me imeli možnost voliti vsi krajan, mislim, da sem odgovoren vsem krajanom naše KS. Te zadolžitve so zrasle na zelniku g. predsednika, ki si

po mojem prepričanju ni prečital niti prej omenjenega statuta, drugače se ne bi dogajale stvari, ki se! Vsekakor še vedno dajem prioriteto cestam. Sam sem večkrat, tudi pisno opozoril predsednika, da je potrebno pokositi ob cestah, popraviti most v Lačavesi, očistiti obcestne jarke. Še bi lahko naštevali, mislim, da je vse skupaj brez pomena. Prioriteta predsednika je seveda turizem, ki pa z delovanjem Krajevne skupnosti nima nobene zveze. Turizem je gospodarska panoga, ravno tako, kot recimo kmetijstvo ali industrija.

Tretje vprašanje: Zakaj si odklonil zadolžitev?

Ja, že v zadnjih novicah je predsednik samovoljno dal objaviti zadolžitve posameznih svetnikov. In jaz naj bi bil zadolžen za proslave in "pogrebne svečanosti". Sam sem mnenja, da je priprava proslav v okviru KUD-a, oziroma naj jo pripravijo tisti, ki so mnenja, da je proslava potrebna. Sam ne mislim nikomur diktirati, kako naj njihova proslava izgleda, kot so hoteli nekateri svetniki diktirati (preverjati) meni moj govor za proslavo, ki bi naj bila v spomin na žrtve druge svetovne vojne. Tiste proslave sem se potem udeležil in jo zapustil razočaran do skrajnosti. Sramota, kaj si upajo privoščiti nekateri posamezniki! Očitno je, da ne morejo iz svoje kože. Vedno znova omenjajo le nekatere posameznike, tudi tiste, ki s takratnimi žrtvami nimajo nič skupnega. Tu mislim, da je prav, da napišem, da je 27.12.1941 pod streli fašističnih pušk padel moj dedek. Sam sem šel na proslavo z namenom, da bi se dostojno spomnil svojih prednikov. Mislim, da se na tak način, kot se je odvijala proslava spominjajo svojcev le barbari, nikakor pa ne civilizirani narodi, med katere se prištevamo tudi Slovenci! Za tisto proslavo je vsekakor bil odgovoren g. Zdravko Hlebec, ki je tudi takrat pokazal svojo "sposobnost"! Niti poskusil ni narediti reda. Pogrebne svečanosti pa so dokaj širok pojem in tudi za svojce precej boleče. Sam nisem in tudi sedaj ne vem, kaj je mislil s tem. V kolikor je tu imel v mislih pogrebne govore, sem mnenja, da bi govornik moral biti iz vasi, iz katere je pokojnik, saj je težko pisati in govoriti o človeku, ki si ga le bežno poznal. Sem pač mnenja, da če se daš voliti, da potem moraš biti sposoben tudi kaj narediti ob takih dogodkih. Prepričan sem, da volilci niso volili svetnikov samo zato, da bi prikimali predsedniku! Pogrebni govor je seveda del pogrebne svečanosti, zraven je skoraj pri vsakem pogrebu tudi verski obred. V le tega se pa nima pravice vmešavati nihče.

Kako se bo naše delo odvijalo naprej je težko napovedati. Vedno bolj sem prepričan, da tako naprej več ne gre. Glede na to, da predsednik dela skoraj vse brez naše vednosti se mi dozdeva, da je dovolj le eden. Opozoriti pa moram, da so že prejšnje volitve pokazale, da mu dosti krajanov ne zaupa, saj je bil komaj na petem mestu. Sam sem dobil dosti več glasov in ni mi vseeno kako in kaj se dela. Pred volitvami sem napisal svoje obljube, katerih se zavedam z vso odgovornostjo. Od svojih obljub seveda ne mislim odstopati, je pa res težko. Žalostno je pa predvsem dejstvo, da je nekaterim svetnikom vseeno in tako ali drugače podpirajo to, česar nobeden normalen človek ne more poimenovati demokratično odločanje!

Lep pozdrav vsem krajankam in krajanom KS Kog.

- **FRANC ČURIN** – zadolžen za vas Vitan in pospeševanje obrti in podjetništva
- **ZDRAVKO HLEBEC** – zadolžen za investicije in investicijsko vzdrževanje drugih objektov, pospeševanje turistične in dopolnilne dejavnosti ter prenos pobud iz KS v Občinski svet
- **MIRKO LUKMAN** – zadolžen za vas Lačaves in za povezanost z društvi
- **PAVEL PUKŠIČ** – zadolžen za vas Jastrebcu, skupaj s Čurinom za pospeševanje obrti in podjetništva, ni sprejel zadolžitve za prireditve v KS
- **JANEZ ZADRAVEC** – zadolžen za vas Kog, pospeševanje kmetijstva ter pridobivanje sredstev iz države, občine.

SLAVKO PERC: občinski svetnik :

Čeprav je vprašanje postavljeno zelo široko in mi omogoča, da odgovarjam tako ali pa drugače, bi želel biti kratek in jasen. Za nami je osem mesecev po lokalnih volitvah. Državna zakonodaja je prinesla nekatere novosti, tako v pristojnosti kot odgovornosti za nas, ki ste nas – nepoklicne funkcionarje lokalne skupnosti – izvolili (najsibodi za svetnike v KS, občine ali župana). V uvodu bi želel reči le še to: na lokalnih volitvah smo direktno volili le župana občine, svetniki smo bili voljeni posredno ali direktno (KS Kog), vendar so predsedniki svetov KS voljeni posredno – volijo in razrešujejo jih svetniki izmed sebe. Na osnovi tega trdim, da je svet KS najširši kolektivni organ krajevnih skupnosti. Tako svet KS sprejema sklepe in vodi Krajevno skupnost v okviru zakonskih pristojnosti, predsednik pa le vodi in sklicuje seje sveta in predstavlja KS.

In moje mnenje o delu sveta KS Kog?

Mislím, da se moje osebno mnenje ne razlikuje od mnenja večine krajanov. Lahko bi bilo res slabše – lahko pa tudi boljše. Prepričan sem, da se večina svetnikov ne zaveda svoje naloge, kar potrjujejo tudi številni delovni obiski župana v KS Kog, kakor tudi "izmenjavanje kljuk" na vratih župana številnih Kogovčanov. Imam občutek, kot da bi bil smisel in cilj življenja nekaterim v svetu KS le prepír in nezadovoljstvo, da bi pozneje "lažje vladali" v "državi Kog". Pa brez zamere.

Ko sem pri besedi, bi želel omeniti nekatere, po mnenju mnogih ključne korake, ki bodo na področju investicijskega vzdrževanja v KS Kog s strani pristojnosti župana in občinskega sveta zaznamovali zadnje leto tega tisočletja.

● Na področju cestnega omrežja:

- Pričetek asfaltiranja Vodranci – Godeninci I. faza (Pesovčak, v dolžini 1 km, širina cestišča 3 m, predračun investicije cca. 18 mio SIT; viri: "demografija", občinski proračun, KS, pogodbe krajani. V skladu s sklepom gradbenega odbora in sveta KS Kog pričetek asfaltiranja pri Vnuk M., Vodranci 48)
- Pričetek prevleke cesta Gomila (dolžina ½ obstoječe asfaltne ceste. Predračunska vrednost cca. 5 mio SIT. Viri: občinski proračun, pogodbe krajanov. V skladu z dogovorom: gradbeni odbor Gomila, KS Kog, občina)
- Preplastitev ceste Središče – Vitan – Vuzmetinci (dolžina cca 340 m, vrednost 2,4 mio SIT. Vir: občinski proračun)

● Na področju preskrbe s pitno vodo:

- Vzdrževalna dela na primarnem cevovodu Lačaves (Vodranski vrh in širše, vrednost cca. 19 mio SIT. Vir: občinski proračun)

● Na področju kulture:

- Obnova cerkve na Kogu (fasada cerkve in osvetlitev cerkve, predračunska vrednost cca. 4,5 mio SIT. Viri: občinski proračun 1,5 mio SIT, krajevni samoprispevek cca. 1-1,5 mio SIT, ostalo do sedaj še nepokrito)

● Na področju kmetijstva:

- Subvencije in regresi v skladu z obstoječim "pravilnikom o pospeševanju kmetijstva". Na tem področju je nova postavka: "podpora ekološkemu kmetovanju" (v prvem letu, dokler kmetija še ni upravičena državne podpore. Višina občinske podpore znaša 40% - 60% višine predvidene državne podpore). Novost je tudi bistveno povečana postavka za "Vinsko turistične ceste" (cca. 5 mio SIT). Povedati je tudi potrebno, da smo v tem letu uspeli izvesti najnujnejše na regulaciji potoka Trnava v Vodrancih (v skladu z omenjenim pravilnikom za male melioracije).

● Na področju drobnega gospodarstva:

- Na osnovi pravilnika o dodeljevanju proračunskih sredstev za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v občini Ormož, bodo letos razpisani skupaj z banko krediti v višini cca. 75 mio SIT pod naslednjimi pogoji:

- Obrestna mera TOM + 1,2%
- Doba vračanja 5 let

Novice

– *Moratorij do 1 leto*

Na koncu bi rad omenil le še tri stvari:

- 1. uspelo nam je obdržati "pošto" na Kogu*
- 2. "uspelo" nam je razpisati nov občinski davek (sklad stavbnih zemljišč)*
- 3. uspelo pa nam je ukiniti tudi en občinski davek (letno povračilo za uporabo cest, ki so jih plačevali uporabniki cest za traktorje in njihova priklopna vozila)*

DELO IN FINANČNE TEŽAVE DRUŠTVA UPOKOJENCEV KOG

Želim prikazati razne aktivnosti, ki se odvijajo oz. dogajajo v društvu upokojencev Kog na področju športne dejavnosti, t. j. v vrtnem, oz. ruskem kegljanju, kakor tudi pri petju, oz. pevskem zboru in na področju folklore, oz. pri plesalcih. V DU (društvu upokojencev) Kog sta ustanovljeni v vrtnem kegljanju moška in ženska ekipa. Ekipi trenirata najmanj dvakrat na teden, v torek in v petek. Sodelujejo na tekmovanjih med sosednjimi društvi. Tekmovali so v Središču, v Podgorcih in pri Tomažu. Najbolj pestro je bilo seveda medekipno tekmovanje na Kogu, kjer je sodelovalo štirinajst ekip, to je skupaj 70 tekmovalcev in tekmovalk. Izredno dobro se je izkazala naša moška ekipa, ki je podrla skupaj 515 kegljev in osvojila prvo mesto ter tako prevzela vodstvo na občinski lestvici. Ženska ekipa je osvojila četrto mesto.

Tudi mešani pevski zbor je zelo aktiven, v njem sodeluje 20 pevcev, vodi ga Franček Lukman. Tudi oni vadijo dvakrat na teden. Letos so si kupili tudi nove obleke, kar pa je prineslo predvsem finančne probleme, saj je bilo treba za posamezno obleko odšteti 14.000 SIT. Nekaj so prispevali pevci sami, za kar v imenu upravnega in nadzornega odbora lepa hvala.

KS Kog je za začetek založila svoja sredstva v višini 100.000 SIT, vendar mora DU z dotokom sredstev od sponzorjev dolg vrniti. Posebej se je med sponzorji izkazalo KUD J. K. Kog, saj njihov delež znaša 30.000 SIT. V imenu odbora DU Kog še enkrat lepa hvala vsem, ki so sodelovali in še bodo pri nakupu oblek.

Tudi folklorna skupina ni od muh. Tudi oni so si kupili obleke. Zdaj pa že pridno vadijo in se pripravljajo za nastop na srečanju upokojencev občine Ormož, katerega organizacijo je v letošnjem letu ZDU Ormož letos zaupala DU Kog. Srečanje bo v okviru tedna turizma na Kogu v sredo, 25. 8. 1999. Oba odbora DU Kog sta že polno zaposlena, saj bo treba zabavati in gostiti okrog tisoč ljudi.

*Konrad Kolarič
Tajnik društva*

ŠPORTNO DRUŠTVO KOG

V poletno športno sezono smo letos zajadrali s polnimi jadri. Najbolj dejavno je naše nogometno moštvo, ki se že lahko pohvali z nekaj dobrimi udeležbami na turnirjih po naši občini. Na turnirju v Obrežu smo dosegli celo odlično tretje mesto. Toda sreča je opoteča in nogomet je to poletje že zahteval tri »gipse« (dve roke in en zvinjen gleženj). Ampak se ne damo in se že pripravljamo na naslednji turnir.

Športno društvo vabi mlado in staro, da se nam v prostem času pridruži na igrišču na Kogu, kjer igramo nogomet, košarko in kmalu tudi badminton in odbojko.

Ljubitelje športa zadnji četrtek v avgustu vabimo na nogometni turnir v okviru tedna turizma, kjer bo poleg nogometa poskrbljeno tudi za zabavo občinstva.

*Miha Plohl
Predsednik društva*

VESELE NOVICE "DEKLIŠKEGA KVARTETA KOG"

Prva novica

Težko pričakovani dan je za nami. Naša altistka Katja Čurin je povila v pleničke svojega prvorojenega sina Aljaža. Želimo mu srečno in zadovoljno otroštvo, mamici Katji pa veliko užitkov v razburljivih nočeh, ko bo namesto disco glasbe in mežikanja luči poslušala speve malega Aljaža. Katja – samo tebe smo še čakale, kajti sedaj smo vse štiri pevke mamice. Rodile smo namreč kar pet fantov in eno deklico. Joj, skoraj smo pozabili na očka. "Viki, prosimo te – drži se!"

Druga novica

Tudi naša sopranistka Romana Škrlec se je nečesa domislila, in nas kar na lepem (no, moramo priznati, da smo že zares dolgo čakali!) povabila v svate. Seveda bomo šli, vsi bomo prišli in ti srčno zaželeli sreče in zadovoljstva na poti v zakonsko življenje. Pa ne samo tebi, tudi tvojemu večnemu spremljevalcu Slavku in hčerki Betki.

Romana! Nič se ne bo spremenilo, pa vendar bo vse drugače – to vemo vsi poročeni!

Tretja novica

Da ne pozabimo še na preostali pevki Nevenko in Darjo. Tam se ni nič spremenilo in se v tem tisočletju najverjetneje tudi ne bo. Leto 1999 pa bo za "Dekliški kvartet" vseeno velika prelomnica.

Novembra bomo namreč praznovale svoj osmi rojstni dan. Kot darilo sebi in vsem drugim ljubiteljem ubrane domače pesmi, želimo posneti svojo lastno kaseto. Na njej bo izbor vseh najlepših dekliških ljubezenskih in delovnih pesmi, katere so nam takorekoč že zlezle pod kožo in živijo z nami.

Romana, Katja, Nevenka in Darja si želimo upihnniti še veliko svečk na naši torti. Vi – naši prijatelji in zvesti poslušalci pa se le potrudite in si pred iztekom tisočletja priskrbite našo prvo – težkopričakovano kaseto! Še se bomo slišali!

"Dekliški kvartet Kog"

KONČALI SO SE ŠTUDIJSKI KROŽKI, NAMENJENI ŽENSKAM

*»Če izобразиš moškega, izобразиš posameznika. Če izобразиš žensko, izобразиš narod«
Afriški pregovor*

Strokovnjaki, ki skušajo pospešiti razvoj v krajih, ki niso deležni dovolj pozornosti in podpore tistih, ki usmerjajo skupna sredstva, že nekaj desetletij poudarjajo, da se morajo načrtovalci razvoja bistveno bolj posvetiti izobrazbi žensk. Ženske so tiste, ki v pretežni meri skrbijo za zdravje v družini, za zdravo odraščanje otrok in tudi za dobro počutje svojih moških. Več kot vedo, bolje lahko skrbijo za svojo družino.

V povprečni slovenski družini ženska že ima položaj, ki ji po pomembnosti njenega dela pripada. Žal pa je njena odsotnost na krajevnih, občinskih in državnih nivojih odločanja huda ovira hitrejšemu razvoju slovenske družbe. Ni dovolj, da pride koristnost ženskega načina razmišljanja in ukrepanja v javnosti v zavest moških, ki vladajo v slovenskem prostoru. Tudi ženske se morajo osvestiti, da bi se lahko z njihovim sodelovanjem na nivojih odločanja v državi marsikateri problem, ki ga danes moški ne morejo in ne znajo rešiti, hitreje, bolje in razumneje rešil. Zelo preprost dokaz za to so stalni nekonstruktivni prepiri in strankarska nasprotovanja v občinskih svetih. Ženske imajo premalo časa, da bi ga zapravljale za neplodne prepire, svoj čas morajo mnogo bolj racionalno izrabiti kot moški, če hočejo v družini uspešno opraviti vlogo matere, žene, hčere, gospodinje in prinašalke dohodka k hiši. Da bi uspešno vstopile v javni prostor, si morajo ženske pridobiti predvsem samozavest o svojih sposobnostih. Ti pa jim prinesejo stiki s strokovnjaki, ki raziskujejo vlogo ženske v družini in družbi. To je bil osnovni namen učnih delavnic na Kogu. V času, ko smo začeli z učnimi delavnicami, pa je prišlo še poročilo ameriške vlade, kjer naredijo vsako leto analizo kršenja človekovih pravic v vseh državah sveta. Prekomerno obremenjenost ženske na slovenskem podeželju, ki da nosi nesorazmerno velik delež skrbi za preživetje družine, ameriški analitiki navajajo kot kršenje človekovih pravic, to je pravic slovenskih žensk na podeželju. To poročilo je tiste, ki smo načrtovali učne delavnice na Kogu, vzpodbudilo v naših prizadevanjih, da bi omogočili ženskam na Kogu srečanja z različnimi strokovnjaki.

Vprašalnik, ki smo ga konec lanskega leta poslali vsem 372 odraslim ženskam na Kogu, je vrnilo 43 žensk. Razen dveh so vse sprejele predlagani strokovni program srečanj, izbrale so si dan in uro, ko naj bi študijski krožki tekli. Nekatere so imele tudi nove predloge, ki smo jih skušale kasneje v programu realizirati.

Na Kog je prišlo deset odličnih slovenskih strokovnjakov, od dr. Vekoslava Grmiča in dr. Marije Makarovič, etnologinje do odličnih domačih strokovnjakov Podgorelec Kristine, pedagoginje in Petra Ivanuša, socialnega delavca. Sama sem si v življenju pridobila veliko znanj, a so mi predstavljala srečanja s strokovnjaki, ki so prihajali na Kog, pravo zakladnico novih znanj. Žal se je po moji oceni študijskih krožkov udeležilo premalo Kogovčank in Kogovčanov, saj je bila udeležba od 5 do 20 udeležencev.

Organizatorji smo veliko razmišljali kaj je vzrok tako majhni udeležbi krožkov, katerih teme so bile pisane ženskam na kožo. To so bile teme o problemih v družini, o vzgoji otrok, o sožitju treh generacij pod eno streho, o vzdrževanju kvalitetnega partnerstva, o veri in sožitju v družinski skupnosti. Preveč cenim Kogovčanke in Kogovčane, da bi verjela, da je bil razlog dejstvo, da sva bila glavna organizatorja srečanj 'rdeča', saj znanje nima nobenega predznaka. Ob poslušanju strokovnjakov je bilo vsakomur prepuščeno, da sprejme tiste informacije, ki se mu zdijo uporabne in zavrže tiste, ki se mu zdijo kakorkoli neobjektivne. Nemara, da bo držala tista ugotovitev, da so kogovske ženske preobremenjene in da ob koncu dneva ne premorejo dovolj energije in volje, da bi si vzele čas za lastno izpopolnjevanje. Delavnice so bile načrtovane tudi kot družabna srečanja, kjer bi si udeleženci lahko ob čaju in pecivu izmenjali izkušnje. To je tistim, ki smo na srečanja prihajali, tudi zelo lepo uspelo. Vrsto novih informacij smo pridobili tudi strokovnjaki različnih

ved, od udeležencev delavnic, kar so mi strokovnjaki po srečanjih vedno znova navdušeno zagotavljali. Vsi po vrsti so me prosili, naj se udeležencem zahvalim za izjemno bogat večer, ki so ga doživeli.

Študijske krožke smo zaključili z obiskom dveh slovenskih županj, ki sta nam vsaka po svoje pripovedovali svoje izkušnje in dileme pri vodenju lokalnih skupnosti. Znova se je pokazalo, kako uspešne znajo biti ženske v javnem življenju, če premagajo strah pred izpostavljanjem v javnosti in prenesejo bogate izkušnje iz družinskega življenja v vodenje občinskega sveta.

Kot je v slovenskem prostoru že običajno, smo za program zbrali samo polovico potrebnih sredstev. Zato je bilo treba veliko dela opraviti zastonj. Pri tem se posebej zahvaljujem Marti in Zdravku Hlebcu, ki sta mi ves čas nesebično pomagala pri organizaciji večerov, Krajevni skupnosti Kog, da nam je nudila prostor, kjer smo se srečevali in g. Anici Pevec pri organizaciji večera s Kristino Podgorelec. Pri tem mi je bilo izjemno žal, da ni sprejela vodenja učnih delavnic, ker menim, da bi bila kot domačinka uspešnejša od mene. Zahvaljujem se vsem, ki ste prihajali vedno znova in bogatili večere s svojimi izkušnjami in znanji. Ob kuncu prepuščam vam. Kogovčankam in Kogovčanom, da ocenite umestnost moje analize srečanj. Menim, da bi morale Kogovčanke nadaljevati s podobnimi srečanji. Veliko znanj in izkušenj imate pri vodenju svojih družin, kar je po moji oceni najtežji posel v človekovem življenju. Vzpodbuditi morate druga drugo, da prenesete svoje izkušnje iz družinskega kroga v javnost za dobro svojih otrok, svojih moških in samih sebe. Sama sem vam pripravljena pomagati tako pri iskanju sredstev za srečanja kot pri iskanju strokovnjakov.

Mateja Kožuh Novak

MATERINSKI DAN NA KOGU

V nedeljo 22.marca so na Kogu, po več letih zatišja, ponovno ~~ob~~udili in s kulturnim programom zaznamovali Materinski dan oz. Kot ga danes radi imenujemo Dan staršev.

Materinski dan, nekoč priljubljen praznik, tako ponovno dobiva na svojem pomenu. Poleg številnih lepih želja in lepih besed o starševstvu, pa se ob tej priložnosti pogosto slišijo tudi številna opozorila o problemih, ki spremljajo poklic materinstva oz. starševstva nasploh. Predvsem so prisotna številna opozorila, da je slovenska ženska, ob vsej doseženi emancipaciji, danes veliko bolj obremenjena, kot je bila nekoč. In prav to je eden temeljnih problemov, ki ga slovenska družba mora pravilno ovrednotiti, če hočemo Slovenci obstati ob veliko večjih narodih.

V kulturnem programu so se predstavili kogovski otroci iz šole in vrtca, svoje pa so k prireditvi dodali kogovski fantje in dekleta z ubranim zborovskim petjem. Zares lepo in skrbno pripravljeno prireditev, s katero so se otroci želeli zahvaliti svojim staršem, je z diapozitivi motivov iz narave in starševstva popestrila kogovska fotografka Sonja Rotar-Kamplet.

Svoje je k prireditvi doprinesla tudi naša pisateljica g. Erna Meško, ki je nastopila skupaj s svojim pravnukom Ludvikom. Zbranim je prečitala nekaj svojih pesmi, ter spregovorila o materinstvu, ki ga je sama tudi intenzivno živela. Svoj nagovor je strnila z mislijo, da je materinstvo najlepši dar, ki ga je Bog namenil človeštvu, saj je za svoj odrešenski načrt izbral človeško mater. Prav slednjega se po njenih besedah verjetno premalo zavedamo in zato premalo cenimo in spoštujemo poklic materinstva. Kogovčani so tako v nizu oživljanj starih tradicij, s proslavo Materinskega dne, dodali še en kamenček v mozaik prizadevanj za ohranitev kulturne identitete svojega kraja. Za vsa ta prizadevanja jim je potrebno iskreno čestitati in jim zaželeli veliko uspeha tudi v bodoče.

Ob tej priliki se zahvaljujem vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da je prireditev na Kogu uspela. Hvala voditelju g. Vladu Ferguli, vzgojiteljicama Matiji Štampar in Hildi Plohl, učiteljici Anici Pevec ter vsem ostalim nastopajočim.

Po končani prireditvi so se zbrani, zahvaljujoč kogovskemu aktivu kmečkih žena, kogovskim vinogradnikom ter minimarketu Balažic, zadržali še lep čas v prijetnem vzdušju v svojem domu kulture.

Iskrena hvala tudi g. Mirku Luciju, KUD Kog, ter članom stranke SKD in SLS iz Koga, ki so idejo o proslavi tudi realizirali. Daj Bog, da bi bilo tako tudi v bodoče.

Alojz Sok

KNJIGA MINULEGA LETA

Pred slabim letom je bila po dolgih letih izdana knjiga, napisana pod peresom našega človeka – Kogovčana. Govorim o knjigi POT DO KRUHA Rajka Topolovca. Avtor v svojem predgovoru lepo opiše, zakaj in kako je knjiga nastala. Predvsem pa opisuje, o čem knjiga govori: 'je mešanica spominov, videnj, tragikomičnih prizorov in ocen...gledano z očmi mladostnika...'. Kaj pa o knjigi porečem osebno kot bralec, mladostnik, izseljen Kogovčan, za kakršnega se opredeljuje avtor sam?

Sama izdaja knjige in prodaja v našem kraju je potekala na zelo čuden način. Spominjala me je na prodajo knjige Črne bukve izpred slabega desetletja. Nisem zasledil nobene poštene reklame, ki bi jo morali narediti predstavniki krajevnne skupnosti ob taki knjigi. Vsa zahvala g. Albinu, ki je po moje precej pomagal avtorju, da se je knjiga sploh pojavila v našem kraju in da sem tudi sam nekako prišel do nje. NI BILA DRAGA! Knjiga je ogromno prispevala v občinsko posebej pa v krajevno domoznansko zbirko, kakor mi je pozneje razložila tudi priročna dipl. bibliotekarka – žena. Kdaj pa je sploh izšla zadnja knjiga, ki bi jo napisal Kogovčan in bi govorila o Kogu? Resnično bi se morali držati v knjigi zapisanega načela 'drevo, sin, knjiga - ključne stvari pridnega Slovenca'...

Delo je lep kronopis navihanega fantiča in pozneje fanta, ki preživlja svojo mladost na kmetiji sredi Jastrebccev. Sam verjamem, da opisuje resnične dogodke. Najbolj zanimiv je del, ki opisuje drugo svetovno vojno, še posebno zaradi tega, ker jo opisuje resnično brez dlake na jeziku. Vojna je opisana taka, kot jo vidi otrok: zanimiva in grozna hkrati. In otroške oči tukaj ne lažejo. Velikokrat sem spraševal starejše ljudi, kako je bilo med vojno na Kogu. Pa mi niso vedeli (hoteli?) veliko povedati. Zelo kratka razlaga je bila: prišli so Nemci (učitelji, župnik), naredili red, prvič smo videli in doma imeli margarino in sladkor, tihotapili smo s cigaretami na takratni madžarski meji. Potem je prišla fronta - nekaterim so zgorele hiše - na koncu pa svoboda. Podobno, kot odgovori na moja vprašanja, opisuje vojno na Kogu tudi avtor knjige. Obstaja pa razlika: ko je prišla na Kog svoboda, je na Kogu obveljal izrek iz Partljičevega "Kulaka": 'Zdaj, ko je svoboda, moramo paziti, kaj govorimo'. In sem tako težko dobil pravo sliko vojne. S knjigo (in 'kapitalistično' Slovenijo) pa tudi v naše kraje prihaja nekaj dodatnih resnic...

Kako sedaj, ko sem prebral tole avtobiografsko delo, vidim vojno na Kogu? Zagotovo čisto drugače, kot smo se učili v šoli. Upam si trditi, da je Kog med vojno veliko pretrpel. Ne na začetku vojne (razen nekaterih posameznikov), temveč predvsem na koncu. V miren kraj brez večjih osvobodilnih gibanj in partizanskih skupin je, kot je zapisano, v zadnjih mesecih vojne prihrumela vojaška moč, ki je preprosti krajani do takrat niso razumeli. Veliko mladih fantov je vzela že sama regrutacija v nemško vojsko in pozneje ruska fronta, vojna pa s fronto ni obšla niti tistih, ki so ostali doma. O tej regrutaciji se v moji rani mladosti ni veliko govorilo. Sedaj si upam trditi, da je veliko kogovskih domicilnih družin, ki so imele vsaj enega člana v nemški vojski. Kdo bi te regrute obsojal? Prišli so Nemci, z zakonom določili starostno mejo regrutov, zapisali sankcije dezertarjem in pobrali domače fante. Če pogledamo nazaj: kakšno izbiro pa so ti fantje sploh imeli? Do leta 1943 ni nihče vedel, da bo v vojni Nemčija velik poraženec. Vsak hoče ostati živ. Mislim, da je tudi marsikateri pod slamo skrit poznejši partizan, kot jih opisuje avtor v knjigi, ob regrutaciji in skopih vesteh z ruske fronte izbiral le med lažjim načinom, kako ostati živ. Na Kogu so redki med vojno mislili na revolucijo, še poznali je prav niso.

Potem se je pa konec vojne zgodil prelomni trenutek naše krajevnne skupnosti: prišla je fronta. Čas na Kogu lahko delimo na obdobje pred in po fronti. Če ne prej, so tedaj občutili res vsi krajani, kaj je vojna. Glavni cilj vseh je bil ostati živ. Ni se govorilo ne o okupatorjih ne o osvoboditeljih. Okupatorji so reševali svojo lastno kožo, osvoboditelji so osvobajali vse, kar se je osvoboditi in 'osvoboditi' dalo. V kraju ni ostala cela nobena hiša, porušena je bila šola, cerkev,...Nekateri so umrli, družine so ostale brez imetja, ostali so le s tistim, kar je bilo zakopano globoko pod zemljo ali pa dobro skrito. Fronta je najbolj burno obdobje naših krajev in največ zgodb, tudi zamolčanih, je iz tistega časa.

Kaj se je dogajalo po vojni? V šoli smo se učili, da so nas osvobodili partizani (Rusov in Bolgarov kaj dosti niso omenjali), potem pa je tako šlo samo še navzgor in na bolje. Ni se govorilo in še sedaj se ne govori o odvzetih posestvih, o kinodvorani namesto cerkve, o pomorjenih vojaki (prej omenjenih regrutih), o pretepenih kmetih, o Križarjih, o GULAGU, o odvzetih kravah, prašičih, pšenici,... Prav o tem pa govori knjiga in je zame povsem enakovreden, če ne še zgodovinsko bolj podprt dokaz o trpljenju ljudi kot, pa zgodbe o partizanskih poteh in podobnih uspehih revolucije in postrevolucije na Kogu, katere sem moral poslušati skozi vso mladost v šoli. Morda ima knjiga eno samo napako: vsi akterji fronte so poimenovani, žal pa ni imenovan noben akter povojne revolucije. Tudi na priloženih dokumentih so žal izbrisana imena. Je avtorja in domače še sedaj strah? Po petdesetih letih? Je Kogovčane še sedaj strah socialistične manjšine, ki je prevzela takratno oblast v roke?

Knjiga je preprosto, vendar zgodovinsko izjemno delo domačega pisatelja. Prikaže več resnic, predvsem pa prikaže tudi drugo resnico, 'temno stran meseca', kot se o tem sedaj moderno govori.

Ta knjiga pa ne bi smela vnesti v naš kraj novih razdorov. Kogovčani se moramo nekaj naučiti iz nje: Kog ni in nikoli ne bo kraj, v katerem bi sami odločali o lastnem življenju. Vedno je bil to nekdo drug (Hitler, Stalin, Tito, Oblast) in sami nimamo nikakršnega vzvoda za soodločanje. In vedno, ko so se ti mogočneži sprli, je na Kogu umrlo nekaj ljudi, bilo požganih nekaj hiš, se je izselilo še več vaščanov v druge kraje. Tudi zadnja vojna za Slovenijo tako ni obšla Koga...

Knjigo sem prebral z užitkom. Pomislil sem: saj res, zakaj pa skušamo pozabiti na to našo preteklost? Zakaj imamo proslavo samo za nekaj padlih Kogovčanov? Ali niso tudi žrtve fronte prav tako žrtve vojne? Smo se kdaj spomnili nanje? Zakaj bi jih morali pozabiti?

Že nekaj časa pa se sprašujem, zakaj naše turistično društvo propagira le vino in naše lepe gorice. PRI NAS JE POTEKALA FRONTNA ČRTA!!! Sprehodite se po šalovskih gozdovih in si oglejte 'pancergrabe'. Poiščite stare slike, zberite zgodbe iz tistih časov - ljudje še živijo (vzemite si zgled po avtorju knjige), zberite po hišah predmete iz tistih časov. Še sam sem imel v roki nemško čelado, ki se je dolgo uporabljala pri mlaki za zajemanje vode. Naredite razstavo! Na Tolminskem prav lepo služijo na ta račun (prva svetovna vojna), pa tudi nikjer v Sloveniji nisem zasledil razstave s fronte druge svetovne vojne. Če drugega ne, vsaj pomislite na to. Pomagali bi tudi tisti, ki bi naj bili ob sedanjih politično-turističnih projektih neprimerni...

Avtorju knjige pa: kakorkoli in karkoli porečejo (redki) posamezniki o vaši knjigi, zame in še za mnoge je odlična. Govoriti je lahko, napisati knjigo pa malo težje. Demokracija je v naše kraje prišla z vašo knjigo in sam le upam, da ta knjiga ni zadnja. Mislim, da bi lahko napisali tudi knjigo o tem, kako se nekdani Kogovčan vrača v svoj domači kraj in kako ga ljudje sprejemajo. Predvsem pa o tem, kako vidite Kog, danes po toliko letih od vašega prvega spomina. Sam bom kupil tudi takšno knjigo in jo z užitkom prebral. Kogovčanom pa priporočam, da preberete do konca že napisano knjigo.

O knjigi in ob knjigi razmišljal...

Ivan Škrlec ml.

"OČE, ODPUSTI JIM, SAJ NE VEDO KAJ DELAJO..."

Na ta stavek sem neprenehoma mislil med prebiranjem sestavka g. Toneta Luskoviča. Prav neverjetno. Mislim, da je uporabil ves besedni zaklad, kar ga premore, samo da bi me naredil čim manjšega in manjvrednega. Moj priimek je v njegovem tekstu v različnih izpeljankah napisan kar petnajstkrat. Smešno. Na prvi pogled je izgledalo kot kakšna kazenska naloga iz osnovne šole. Naključen bralec, ki seveda ne pozna ozadja, si je o meni upravičeno ustvaril kaj klavno sliko. Seveda, pred kakimi petnajstimi leti bi me za moje pisanje kaj lahko tudi obsodili. Kaj si pa mislite, da si neki Luci drzne nekaj tako bogokletnega...

No, pa se vrnimo še enkrat k tistemu ponesrečenemu prospektu, ki smo ga tako ali drugače plačali mi vsi.

1. Dopuščam možnost, da je do napake prišlo v tiskarni. Ampak, v reviji VZAJEMNOST je bil objavljen isti stavek in seveda tudi mejni potok Trnava. Te revije pa seveda ne tiska ista tiskarna, to sem preveril. Tiskarna vsekakor tistega prospekta ni poslala v objavo nekomu tretjemu, to je naredil nekdo drug. Drži? Zakaj jih niste na napako opozorili?

2. V pojasnilu, ki sem ga dobil iz tiskarne piše, da ste pred tiskom dobili računalniške printe besedila. To mi je povedal tudi g. Zdravko Hlebec, ki je priznal, da ni čital teksta, pač pa le gledal slike. Tu se mi seveda zastavlja malce hudomušno vprašanje: Kaj ste želeli narediti: Kvaliteten turistični prospekt našega kraja, ali pa slikanico za predšolske otroke, ki ne vedo čitati?!

Glede meje z NDH, ki je po vašem pisanju potekala pod Kogom pa le to: pod Kogom je vas Jastrebcji. V njej pa živimo Jastrebčani, vsaj tako piše v leksikonu, za katerega mi svetujete naj si ga ogledam. Vi ste seveda napisali Jastrebčanari. Jaz sem pa razumel, da želite vse izpeljanke napisati v narečnem jeziku. Ali hodimo V, ali NA Gomilo, to je lahko stvar debate. Prav vsi domačini rečejo, da gredo v Gomilo. To se da enostavno preveriti. Jaz sem, preden sem napisal prvi sestavek. Seveda pri tem ni bilo potrebno uporabljati kakega kriminalistično raziskovalnega stila. V šoli smo se učili, da je tako prav, kot pravijo domačini, ki so iz Gomile.

Najbolj pa me je seveda zboleel zadnji odstavek, v katerem mi očitate, da imam očitno željo okrog Koga postaviti visoko ograjo in podobne neumnosti... Ja, kateri od naju je z srcem in dušo pripadal vladajoči partiji, ki je malodane ogradila celo državo, seveda v strahu pred vplivom zahoda in "gnilih kapitalistov", ki bi na vsak način radi zastrupljali naše bratske narode, ki so tako zelo uživali v socializmu. Rezultate tiste ideologije, ki ste jo zagovarjali takrat, si kaj lahko ogledate. Začnejo se malo nižje od Zagreba in malodane segajo do Vardarja, tudi nesrečno Sajajevo ni bilo izjema...Zanimivo pa je, da sploh niste odgovorili kako je bilo mogoče, predvsem, pa zakaj vas je motilo ime SV. Bolfenk.Najbrž zaradi istega imena krajevnih cerkve. Le zakaj? S tistim stavkom ste seveda večini Kogovčanov pokazali svoje spoštovanje do različnosti, upam si trditi, da do večine ljudi, ki živimo v fari Sv. Bolfenka. Sam in tudi večina drugih ima na to cerkev lepe spomine... Prvo obhajilo, birma, poroka in seveda tudi krst otroka. To so spomini, ki so nam mnogim več vredni, kot manjšini dan, ko je bila sprejeta v ZKJ! Naši stari starši in tudi starši so se stežka sprijaznili z nadvlado manjšine, ki je imela pod nadzorom vojsko in policijo. A vendar jim je bil vedno znova v tolažbo tudi Sv. Bolfenk. Zakaj vas moti? Vas mogoče kdo sili, da verjamete vanj? Verjamem, da kakorkoli vas že moti se bo to ime pisalo še stoletja. K sreči ni uspelo nikomur v petdesetih letih totalitarizma izkoreniniti vere na teh prostorih, oziroma v teh krajih. Mislim, da ste v svojem prepričanju dokaj osamljeni.

In še nekaj. Sam seveda rad prebiram. Tudi vsake Novice preberem in to vse. Ko sem prebiral t.i. Turistične novice Koga se mi je kar nekako zdelo, da sem določene sestavke že nekoč prečital. Zdi se mi čudno, da se pod sestavke, ki jih objavljate podpisujete z svojim imenom in priimkom. Mislim, da bi bilo pošteno navesti vire, oziroma napisati od kod je kaj prepisano. Želite dokaz? Ja imam ga. Upam, da spet ni krivda na strani tiskarne! Sam se nikoli ne bi podpisal pod tisto, kar nisem napisal sam, brez da ne bi navedel vira.

No, in za konec še malo o lanskim uspehih in seveda tudi o rezultatih lanskega "uspešnega" TT na Kogu. Upam, da mi ne boste zatrjevali, da na Kogu in v okolici kar mrgoli turistov. Morda je kriva vojna na Balkanu. Normalno, da boste opravičilo našli, ja kako da ne! Vsi smo imeli možnost videti tudi finančno poročilo TT, ki je bilo objavljeno v Novicah št. 47, z dne 18.11. 1998! Edine številke, ki jih je to "finančno poročilo" vsebovalo je bil datum... Genialno, kaj takega se res ne da komentirati... Seveda med drugim tudi piše, da nam tako velik projekt marsikdo zavida... Tu pa v resnici tudi imajo kaj zavidati... No in še nekaj. Pred nedavnim sem dobil od znanca Kogovčana. Izdaja ga iniciativni odbor za ustanovitev Društva prijateljev Koga. V rubriki Ali še veste piše: Citiram: "Da so aprila leta 1950 v Lačavesi pričeli s pripravljalnimi deli za črpanje nafte." Ker o vas nekateri pišejo kot o kronistu bi bilo prav, da bi napisali, da so že 1943. leta bili postavljeni stolpi za vrtanje. Ne samo v Lačavesi, pač pa tudi v Jastrebcih in tudi drugod. Zgodovina Koga se nikakor ni pričela z letom 1945, pač pa dosti prej!

Pripis: V kolikor koga moje pisanje moti, ga lepo prosim, da naj to pove meni osebno. Če pa se mogoče ne čuti dovolj sposobnega, da bi se z mano pogovarjal iz oči v oči pa tudi na telefonsko številko 716-304. Edino, kar prosim je, da naj ne kliče po 22- ti uri. Nikakor pa zaradi mojega pisanja ne napadajte odgovorne urednice, pa tudi članov moje družine ne!

Hvala za razumevanje in lep pozdrav!

Bogomir Luci

TRGOVINA NA VITANU SPET TARČA VLOMILCEV

V noči s šestega na sedmi julij so po dveh letih spet vlomili v poslovalnico Kmetijske zadruga Ormož na Vitanu. Tatovi so obiskali oba dela trgovine – tako špecerijo kot kmetijski del. V špeceriji so si prisvojili velik del kozmetike, prehranske izdelke (čokolado, kekse, konzerve, klobase – popolnoma so izpraznili hladilnik), tekstil, cigarete in dve elektronski tehnikici, vredni približno 400.000 SIT.

V kmetijski poslovalnici pa so vdrli v blagajno in vzeli vso gotovino. Prav tako so si prilastili copate in čevlje. Ker jim je v prevoznem sredstvu očitno zmanjkalo prostora, so se odločili za kombinirani štedilnik, sušilec za perilo pa so bili prisiljeni pustiti zunaj na dvorišču.

Vrednost ukradenega blaga ocenjujejo na približno 2 milijona SIT. Na policijski postaji v Ormožu so nam povedali, da preiskava še teče in da storilcev še niso dobili, čeprav že imajo določene sledi.

Slavica Munda

ILEGALNI PRIBEGI

Od leta 1991 dalje po osamosvojitvi Republike Slovenije je ena od pomembnih nalog policije tudi varovanje državne meje, ki na območju občine Ormož poteka z Republiko Hrvaško v dolžini 41.703 metre. V zadnjem času je prav na območju KS Središče ob Dravi in KS Kog največja problematika ilegalnih prehodov na zeleni meji. Kot prehodana mesta izstopajo vse obmejne vasi, največja problematika ilegalnih prehodov pa so Hermanci, Gomila pri Kogu in Kog. Ilegalcem nudijo pomoč posamezniki in sicer tisti, katerim je državna meja med R Hrvaško in R Slovenijo dobro poznana. Ti posamezniki delajo to za plačilo, saj običajno za sprovajanje od ilegalcev dobijo večje vsote denarja. Dogaja pa se tudi, da jim vzamejo tudi vsa finančna sredstva, čeprav so te osebe revne in v velikih stiskah, ker večinoma bežijo iz matičnih držav, ker so preganjeni, nekaj pa jih beži tudi iz ekonomskih razlogov. Tako se tudi dogaja, da ilegalcev ne vodijo do samega cilja, v kolikor potovanje ilegalcev ni dobro organizirano že iz matične države. Tako jih puščajo v bližini državne meje z obrazložitvami, da so že na cilju, čeprav je običajno dolga pot do ciljne države. Ko to ilegalci ugotovijo, pa jim zmanjka denarja za plačilo nadaljnega plačila nadaljevanja poti. Da bi dosegli svoj cilj, ti ilegalci na poti zaradi preživetja izvršujejo razna kazniva dejanja in sicer tatvine in vlome, da pridejo do hrane. Prav tako odvzemajo vozila, da si zagotovijo prevoz.

Tako letno na območju KS Kog ilegalno prestopi državno mejo iz R Hrvaške približno 120 ilegalcev. Zaradi preprečitve teh pojavov, prosim vse tukaj živeče občane, da obveščajo Policijsko postajo Ormož na tel. 701.192 ali tel. 113 ali pa osebno informacije posredujejo Vodji policijskega okoliša Miranu ČAGRANU. Tako so za policijo koristne vse informacije o pojavih neznancev, o osebah ki opazujejo državno mejo, kakor tudi za razna vozila tujih in domačih registrskih števil, s katerimi se opravljajo prevozi ilegalcev ali pa tihotapi blago čez državno mejo.

Miran Čagran
Vodja policijskega okoliša:

SKUPNO ZATIRANJE RDEČIH POLŽEV

V sodobnem času se veliko ljudi ukvarja z zatiranjem raznih škodljivcev ali na naraven ali na umeten način. Eni so uspešni drugi ne, nekatere vrste uničevalcev rastlin in pridelka se bolj, druge manj upirajo našim metodam.

Prepričan sem, da nas je večina krajanov Koga že videla, ali pa vsaj slišala za rdeče polže, katerih rod se širi po našem področju.

Od kod rdeči polži?

Ta vrsta polžev, ki za sabo pušča katastrofalne posledice se širi in prenaša z nekontroliranim prenašanjem sadik zelenjave, rož ter same zemlje na vrtove, gredice, pokopališča.

Kako se ti polži razmnožujejo?

T.i. rdeči polži sodijo tako kot vsi polži v skupino mehkužcev. Razmnožujejo se tako, da odlagajo jajčeca v vlažne predele, zaraščene z rastlinami. Rdeči polž ne mara sonca, zato se podnevi povleče globlje v zemljo. Ponoči ali ob vlažnem vremenu pa ta sovražnik rastlin prileze na plan.

Poleg neprijetnega, sluzastega videza ima še eno negativno lastnost. In sicer zelo agresivno nastopa pri uničevanju zelenjave na vrtovih, cvetlic na grobovih, zelenicah in podobnih predelih.

Kako preprečiti nadlogi, da se razpase?

Tako kot pri našem zdravju velja tudi pri borbi proti rdečim polžem, da je bolje preprečiti kot pa zdraviti. Lažje je preprečiti njihovo naselitev kot pa odpravljati posledice njegovega uničevalskega pohoda. Zato je najvažnejša čistoča na področjih, kjer bi se polž lahko zadrževal. Robovi vrtov, ograj, obcestni pasovi in jarki, žive meje, grobovi naj bodo čimbolj urejeni oziroma redno pokošeni in počiščeni.

Zatiranje rdečih polžev

Obstaja več načinov zatiranja rdečega polža:

- Okrog varovanega mesta potrosimo živo apno ali mineralno gnojilo (KAN);
- Potrosimo lahko tudi kuhinjsko oziroma živilsko sol direktno na polže. V tem primeru si uničimo tudi zeleno površino.
- Najučinkovitejša je uporaba sredstev za uničevanje polžev kot so: MESUROL (tekoči ali granulati v različnih pakiranjih); CARACOL (granulati).

Spoštovani sokrajani!

Včasih se je potrebno ozreti okrog sebe, opazovati okolico in v njej kaj tudi zaznati. Pomembno je sodelovati med sabo in se tako s skupnimi močmi borovati, pa čeprav samo proti rdečim polžem, saj rdeči polž ne pozna meja med sosedi.

Dušan Prapotnik

Novice

RAČUNALNIK ZA VSAK ŽEP

Vsakdo hoče v korak s tehnološkim razvojem. Ker je merilo takega razvoja v tovarnah in raznih manjših obratih predvsem sodobna računalniška opremljenost, se to merilo prestavlja tudi v naše domove. Tako se slej ko prej pojavi želja po nakupu računalnika tudi v domačem okolju. Debelina denarnice in pa cene najsodobnejše računalniške opreme pa nas kaj hitro postavijo na realna tla. Kako torej kupimo računalnik za domačo rabo?

Kot pri vsakem nakupu, se je tudi tukaj najprej treba vprašati: kakšno korist bomo imeli od njega? Drugače: če računalnik kupimo za pomoč pri upravljanju podjetja, upravljanju strojev in podobnih aparatov, potem tak računalnik amortiziramo – preko njega in s pomočjo njega služimo, prihajamo hitreje in na lažji način do denarja. Računalnik doma pa je kaj hitro lahko le izdatek, ki nam vloženih sredstev ne povrne. Nikakor se torej ne lotimo nakupa računalnika zgolj zaradi tega, ker je to pač sedaj modna muha, ki dvigne standard in tehnološko opremljenost družine. Ne rečem, tudi za ta namen je računalnik lahko kupljen, slabost takega nakupa je samo ta, da danes še tako moderno opremljena škatla s še tako zvenečim imenom jutri postane škatla za staro šaro kljub brezhibnosti in mogoče še nepretečenemu garancijskemu roku.

Preden se torej lotimo nakupa računalnika, je potrebno vedeti, kako ga bomo uporabljali. Pravi trgovec (tisti, ki ne misli samo na zaslužek in resnično svetuje) bo kupca najprej vprašal, kaj misli z računalnikom početi. Če je kupčev odgovor, da rabi računalnik samo za pisanje, priklop na internet in pa igranje igrice, potem bo pošten prodajalec tudi prodal cenovno primeren (v tem primeru poceni) računalnik. Res pa je, da poštenega trgovca pri prodaji teh tehničnih pripomočkov težko najdemo. Tako po obisku v nekaj trgovinah kaj hitro prinesemo domov drag računalnik, katerega tehnične zmožnosti nekajkrat presegajo naše trenutno in bodoče znanje o računalništvu. Če se že odločimo za nakup novega računalnika, potem pazimo naslednje:

Računalnik je boljši (kakovostnejši), če ima daljši garancijski rok. Tudi garancija v dobi treh let ni nikakršna posebnost v računalništvu. Dobro je, če je servis v bližini.

Najpomembnejši element računalnika je monitor. Sama slika na zaslonu lahko po večurnem delu zelo utruji in tudi okvari oči. Pri monitorju nikakor ne varčujemo. Najcenejši monitor nam lahko čez nekaj časa povzroči veliko težav. Še posebno, če za računalnikom sedijo otroci. Pametno je, da se tudi zaradi potrebne programske podpore odločimo za monitor bolj znanih znamk ter čim večjih dimenzij. Pred nakupom je pametno prebrati kakšen test monitorjev v kateri izmed računalniških revij. Če vam dovoli družinski proračun, priporočam nakup 17" monitorja.

V prodajalnah je glavni pokazatelj kakovosti računalnika njegova hitrost (frekvenca ure v procesorju), ki je merjena v MHz. Trenutno so v modi računalniki s srcem, ki tiktaka s hitrostjo 333 MHz in več. Govorimo o računalnikih Pentium generacije. Seveda: ob nakupu hočemo najboljše... Pa to najboljše tudi rabimo? Če računalnik uporabljamo za pisanje kakšnega krajšega spisa na teden, potem nam hitrost ne pomeni nič. Pismo lahko pišemo z računalnikom, katerega ura teče tudi z veliko manjšo frekvenco. Otroci nas kaj hitro lahko prepričajo, da rabimo hiter računalnik, vedite pa, da so za takimi prošnjami zgolj otroške želje za zagon boljših igrice, ki tako hitrost zaradi odlične grafike tudi potrebujejo. Če vas prepričajo, potem naj se vam tudi zahvalijo za precej drago darilo. Za pisanje (in internet) pa še enkrat priporočam najnižjo hitrost, kakršno pač prodajalec ponuja.

Računalnik rabi notranjo in zunanjo spominsko enoto: disk ter disketno enoto. Vprašanje je predvsem velikost diska. Današnja programska oprema zaseda v računalniku veliko prostora zlasti zaradi sodobne grafične (včasih tudi video) predstavitve. Vsekakor pa pri velikosti diska ni potrebno pretiravati. Disk velikosti 2 – 4 Gb je dovolj velik za zapis vseh podatkov, ki jih lahko pridela še tako velika družina s še tako raznoliko programsko opremo.

Če bomo računalnik priklopili na internet, rabimo modem. O takem priklopu je že bilo nekaj napisanega. Paziti je treba samo, da ne kupimo modema, potem pa se naknadno odločimo za ISDN povezavo, ker ta povezava pogojuje za njen celoten izkoristek tudi poseben modem. Priporočam

trenutno hitrost modema 33.600 kbps. Če se odločite za ISDN, potem je to druga zgodba, vprašanje pa je, kdaj bo mogoče tako povezavo iz naše krajevne skupnosti sploh vzpostaviti.

Multimedijo toplo priporočam. Torej: kupimo ne predrago zvočno kartico, ne predrage in ne prepoceni zvočnike (recimo 80 W), mikrofona in pa, če imamo radožive otroke, še igralno palico. Taka palica lahko podaljša rok trajanja tipkovnici tudi za nekaj let... K multimediji spada tudi CD enota. Cena viša predvsem njena hitrost. Trenuten pameten kompromis je 24x hitrost. Ker se pa multimedijski dodatek navadno kupi v paketu, lahko kaj malo vplivamo na hitrost te enote. Vsekakor je dandanes težko dobiti prepočasno ali prehitro CD enoto.

Tiskalnik je prav tako del računalniške opreme, ki jo rabimo doma. Še posebno, če računalnik uporabljamo za pisanje. Poznamo tri tipe tiskalnikov: matrične (spoznamo jih po njihovem značilnem ropotu), inkjet ('pljuvalnike') in pa laserske tiskalnike. Vsak ima svojo dobro in slabo stran. Če izpisujemo položnice, potem pride v poštev matrični tiskalnik, če hočemo poceni barvno tiskanje, potem nikakor ne smemo spregledati inkjet tiskalnikov, za kvaliteten črnobeli izpis pa je najboljšo uporabljati laserske tiskalnike. Trenutno se bje divji boj med poceni inkjet in dragimi laserskimi tiskalniki. Odločiti se je treba, predvsem pa odloča cena. Priporočam barvni inkjet tiskalnik znamke Hewlett-Packard. Poleg nizke cene in kvalitetnega izpisa nas preseneti še z dobro programsko podporo.

Programska oprema. Če računalnik nima potrebne programske opreme, potem je le kup nepotrebne pločevine in plastike. Rabimo torej operacijski sistem, preko katerega se bomo pogovarjali z računalnikom in on z nami. Trenutno je v modi operacijski sistem Windows98 (slo verzija). Ampak PAZITE: če je prodajalec v ceno računalnika vračunal operacijski sistem in vam zagotovil, da je ta inštaliran (naložen in pripravljen za zagon) na vašem računalniku, potem si morate ta sistem nesti domov tudi na CD-ju. NIKAKOR NE PLAČAJTE WIN98, ČE SO LE TI SAMO INŠTALIRANI, NISTE PA DOBILI INŠTALACIJSKEGA DISKA IN PA PRILOŽENEGA CERTIFIKATA S POTREBNO SERIJSKO ŠTEVILKO INŠTALACIJE. S prodajalcem, ki prodaja na tak način, ne sklepajte nikakršnih poslov.

Tudi pri vsakršni drugi programski opremi velja enako pravilo. Najboljše je, da se programi kupijo posebej. Programi so dragi in tega ne pozabite, če dobite kakšno piratsko kopijo v dar. Cene originalnega paketa Office (Word, Excel,...) lahko dosežejo tudi velikost cene povprečnega računalnika. Piratske kopije so veliko cenejše... Ampak inštalirane na črno in v ilegali, kar pomeni, da z inštalacijo takšne programske opreme kršite avtorske pravice. Za domačo rabo si to lahko privoščimo, nikakor pa se ne smemo igrati s takimi nakupi, če uporabljamo računalnik v poslovne namene.

To je le nekaj nasvetov za nakup novega računalnika. Dober nakup danes je, če kupimo računalnik Pentium MMX II s hitrostjo nad 333 MHz, 17" monitorjem (cenovnega razreda nad 50.000 SIT), RAM 64 Mb, disk 4 Gb, z multimedijo (40x hitrost CD enote), modemom (36.600 kbps), tiskalnikom, garancijo v dobi treh let ter operacijskim sistemom Win98 za manj kot 130.000 SIT. Vse ostalo je rop.

Vse opisano velja, če ste se odločili za nakup povsem novega računalnika. Moj nasvet pa je: če kupujete računalnik zgolj za pisanje, internet, igranje in pa za to, da se bodo otroci učili na njem, potem ne kupujte novega računalnika. Računalnikom namreč pada cena prav tako hitro, kot narašča sama hitrost računalniškega procesorja. Ta se pa vsako leto podvoji. Zgoraj opisan ugoden nakup velja le za naslednjih nekaj mesecev, na koncu leta bo taka konfiguracija stala manj, kot 80.000 SIT. Za učenje, zelo napredno pisanje, sodobno vodenje hišnega proračuna, igranje že kar zahtevnih in grafično dobro podprtih igrar, dostop do interneta na naših obremenjenih telefonskih povezavah zadostuje računalnik naslednje konfiguracije: 486 100 – 120 Mhz, notranjega spomina 32 Mb, multimedija (Sound Blaster 16 Pro), 15" monitor, modem (hitrost nad 28.800 kbps), tiskalnik. Cena take konfiguracije se na trgu rabljenih računalnikov giblje okrog 40.000 SIT, na njej pa lahko brez težav poženete Win95 (ki se v bistvu ne loči veliko od novejših Win98), Office95 (s programi

Ni ga čez dober nasvet

Word, Excel, PowerPoint,...), kakšno dobro igrico s CD-ja in podobna pomagala, ki nam lahko olajšajo delo. Vsekakor pa je nakup novega računalnika samo za učenje stran vržen denar in nikakor dober nakup. Še pomisleki o rabljenih računalnikih: če računalnik deluje, potem je vseeno, ali je rabljen ali nov. Pokvarita se lahko oba. Dobi pa se tudi rabljen računalnik z garancijo, če nas skrbi predvsem to, da se bo rabljen računalnik kakorkoli prej pokvaril.

Pri rabljenih računalnikih pa še to: če si že zaželimo novejši računalnik, lahko rabljen računalnik kaj hitro razširimo (dopolnimo). Razširitev opisane rabljene konfiguracije, ki bo po svojih tehničnih lastnostih dohitela ali celo prehitela prej opisano novo konfiguracijo nas bo stala manj kot 50.000 SIT.

Vsekakor pa naj zapisan sestavek ostane le kot dobrohoten nasvet. Res je, da je za zapis enega spisa na mesec dovolj tudi čisto navaden pisalni stroj ali pa podarjen računalnik 286, ki nam ga podari kakšna teta, če ga zaradi njegove zastarelosti ne uporablja več. Tisti, ki kupujete nov računalnik, pa ne pozabite, da je ta teta dala za tako staro škatlo pred osmimi leti pravo malo premoženje. Ne stopajte po nepotrebnem po njenih stopinjah...

Ivan Škrlec ml.

PROMETNI NAPOTKI OB PRIČETKU POUKA

Pred vrati je novo šolsko leto 1999/2000 in najmlajši bodo ponovno vsakodnevno udeleženi v cestnem prometu.

Da bi bilo šolsko leto za otroke veselo, mirno in brez tragičnih poročil o udeležbi otrok v prometnih nesrečah moramo vsi doprinesiti svoj del varnosti.

Na šolskih poteh, kjer bodo udeleženi otroci v cestnem prometu na območju KS Kog pričakujemo zgostitev prometa v mesecu septembru in oktobru zaradi pričetka trgatve v vinogradih in drugih poljskih opravil.

Zaradi gostote prometa bodo šolarji toliko bolj ogroženi v cestnem prometu. Zato želimo predvsem domačine opozoriti na nekaj nevarnosti, ki prežijo v cestnem prometu ob šolskih poteh, na katere morajo biti v tem šolskem letu posebej pozorni.

Največja nevarnost v cestnem prometu je na lokalni cesti v Jastrebcih - ovinek ob betonskem zidu. Na tej točki je vidljivost minimalna v obe smeri vožnje. Veliko nevarnost predstavlja zjutraj, saj morajo pešci hoditi ob levem robu vozišča v smeri hoje.

Druga nevarna točka je v ovinku pri pošti oz. pri avtobusnem postajališču, kjer bodo šolarji vstopali in izstopali iz avtobusa. Postajališče je za ovinkom in zato nepregledno.

Policisti bomo v mesecu septembru izvajali aktivnosti tudi neposredno ob šolah. Potekala bo akcija Varna pot v šolo.

Nadzirali bomo promet v bližini šol in zoper kršitelje ukrepali v skladu z Zakonom o varnosti cestnega prometa.

Vse udeležence cestnega prometa na območju Koga opozarjamo, da naj z svojim strpnim ravnanjem v cestnem prometu pripomorejo k boljši prometni varnosti in s tem tudi k varni udeležbi otrok v cestnem prometu.

VOZIMO PAMETNO - HITROST TUDI UBIJA !

VARNO VSEM !

*Miran Čagran
Vodja policijskega okoliša*

USPEŠNO ŠOLSKO LETO

Počitnice so se že prevesile v drugi mesec. Kmalu se bo pričelo novo šolsko leto. Toda še vedno sem polna vtisov preteklega šolskega leta, ki je bilo uspešno.

Dva dni nazaj me je babica ene naših učenk še vsa srečna spomnila na koncert, ki smo ga imeli z otroškim pevskim zborom. Res, lepo je bilo na koncertu, pozabljene so bile ure in ure vaj, zgodnjega vstajanja, voženj z avtomobili na sobotne vaje in še in še. Takoj po koncertu smo se pričeli pripravljati na občinsko revijo pevskih zborov. Te nas je vsako leto strah, ker nas je tako malo in so ostali zbori številnejši. Toda zapeli smo lepo, tako lepo, da smo bili izbrani za sodelovanje na prvi medobčinski reviji na Ptuj. S pripravami na nastop smo imeli kar nekaj smole. Nekaj dni pred nastopom si je naša pianistka, ki nas spremlja, ga. Darja Horvat poškodovala roko. In kaj zdaj? Iz zagate nas je rešila učenka 7. razreda Brigita Luteršmit, ki nas je ob pomoči Darje uspešno spremljala na nastopu na Ptuj. Čeprav sem isti dan nastopa šla na vačdnevno potovanje, sem se odločila za ta nastop. Poželi smo veliko pohvale in čestitk. Čestital nam je podžupan občine Ptuj g. Ervin Hojker. Malo pred zaključkom šolskega leta pa smo dobili še spominski posnetek našega nastopa na Ptuj. Ko smo se poslušali, smo se še enkrat prepričali o ubranem petju našega zborčka.

Komaj smo začeli z nastopi zbora, že so se začela tekmovanja v folklori. Najprej občinsko srečanje, ki je bilo pri Veliki Nedelji. Po tem nastopu smo se uvrstili na območno srečanje v Veržetu. Od tu pa nismo niti v sanjah upali na nadaljno uvrstitev, saj je bila konkurenca res velika. Zato pa presenečenje za vse toliko večje: uvrstitev na državno srečanje v Vrhniki. Že samo potovanje na Vrhniko, ogled Cankarjeve hiše in nastop v skupini najboljših iz vse države, pa še pizza in močan naliv, ki nas je pregnal na avtobus. Res mnogo spominov. Skozi vse šolsko leto so vadile tri skupine tudi izrazni ples pod vodstvom mentorice učiteljice gospe Nevenke Jambriško. Udeležili smo se občinskega srečanja v Ormožu. Bili smo edina šola, ki smo imeli tri skupine. Bilo je zabavno in naporno, ko smo se v tesni garderobi spreminjali v snežinke, pa v plesalce zahtevne točke na glasbo iz filma »Titanik«, pa spet preobleči za novo točko. Ti plesalci so se predstavili tudi na zaključni prireditvi, kjer so dodali še več plesnih točk.

Učenci pa so še šahirali, opravili plavalni tečaj, kolesarski izpit, bili v šoli v naravi na morju, v pouk vključevali številne raziskovalne naloge in še kaj bi se našlo. In vse to je opravilo samo 38 učencev in dve učiteljici.

Težko bi bilo ponoviti tako uspešno šolsko leto. Toda nekaj bomo vsekakor še naredili izven rednega šolskega dela. O tem že razmišljamo, ko še tečejo brezskrbne počitnice. Vsem našim učencem želim še naprej lepe počitniške dneve, predvsem pa varne.

Nasvidenje 1. septembra!

Anica Pevec

POČITNICE SO TU

V šoli je bilo lepo. Edino to, kadar ti je pri telovadbi kdo vrgel žogo v glavo. Čez tri dni bo šole konec. Jutri imamo zaključno predstavo. V počitnicah pa grem na Pohorje.

Oskar Munda 1. r.

To naše šolsko leto mi je kar hitro minilo. V šoli sem se kar dobro počutila. Všeč mi ni bilo, če nisem česa vedela. Imeli smo veliko iger. Pri telovadbi mi je bilo lepo.

Špela Borko 1.r.

V šoli je bilo lepo. Šolsko delo je hitro minilo. Zdaj pa bodo počitnice. Obiskali nas bodo babice, dedki in drugi prijatelji. Mogoče se bomo okoli domače hiše lovili in žogali. Mogoče bomo šli tudi v Banovce. Rada bi šla na počitnice k babici in na morje. Tudi obiske bomo imeli. Polno veselih dni je pred nami, juhu!

Tamara Cimerman 1. r.

Prišle so počitnice. Šolskega leta je konec. Žalostna sem in hkrati ~~všela~~^{vesela}. Čez šolsko leto smo imeli veliko dela. Delali smo veliko knjig. Naučili smo se tudi veliko. Zdaj so počitnice. Jaz se zelo veselim morja. Upam, da mi bo zelo, zelo lepo. Tudi mojo sestro veseli morje, zato bova šli skupaj na morje.

Pamela Jere 2. r.

Šolsko leto hitro mineva. V šoli sem se počutila zelo dobro. Kmalu bodo počitnice. V šoli smo imeli matematiko, kjer smo se učili poštevanke, slovenščino in delali smo tudi knjige. Ko pridejo počitnice, ne bo več pouka. Šla bom na počitnice. Na morje pa ne bomo šli, temveč v toplice. Na počitnice pride mogoče sestrična. Tako se bomo zabavali. Cele počitnice se bomo igrali. Ko pa bodo minile počitnice, bo spet pouk.

Anja Kolarič 2. r.

Bliža se konec šolskega leta. V šoli je res lepo. Letos smo se učili poštevanke, o pticah selivkah in še kaj bi se našlo. Velikokrat smo imeli telovadbo, razen v torek je nismo imeli, ker smo imeli likovni pouk. Likovni pouk mi je všeč, matematika pa ne. O, ne! Skoraj bi pozabil na počitnice! V počitnicah bomo šli na morje. Na počitnice bom šel k bratrancu.

Martin Plemenič 2. r.

To šolsko leto je hitro minilo. V šoli smo se zelo veliko naučili. Veliko smo računali in prepisovali zgodbe. Knjige smo naredili o sadovnjaku, vinogradu, vrtu, gozdu. Naredili smo še herbarij... Potem je že minilo leto in prišle so že počitnice. V počitnicah bomo šli na morje in v toplice. Veliko se bom učila in šla bom na počitnice k sestrični.

Petra Kikl 2. r.

Šolsko leto je potekalo lepo. V šolskem letu smo naredili šest knjig in vsak dan, razen v torek, smo imeli telovadbo. Imeli smo tudi precej prepisov. Tako je šola potekala lepo. Vsi smo komaj čakali počitnice. V počitnicah bomo imeli veliko obiskov. Na morje bomo tudi šli.

Primož Pukšič 2. r.

Končno so prišle počitnice, ki smo jih nestrpno čakali. V šoli smo začeli pisati izkaze in pospravljati učilnico za novo šolsko leto. Imeli bomo proslavo. Tudi vrtec tega šolskega leta se končuje in mala šola. Prišli smo do novih uspehov in znanja. Vseeno pa že načrtujemo, kaj bomo počeli čez počitnice. Sigurno se bo čez počitnice zgodilo marsikaj živega.

Ana Munda 2. r.

ŠOLA V NARAVI

V šolo v naravi smo šli v Strunjan. Mama me je peljala na železniško postajo. Z vlakom smo se lepo peljali. Ko smo prišli tja, smo se najedli. Zvečer smo hodili na sprehode in se igrali. Obiskal nas je svetovno znan popotnik. Pri plavanju sem osvojil bronastega delfinčka. Plavati je bilo zelo lepo. Imeli smo tudi kvize, naša skupina je bila druga.

Šola v naravi mi je ostala v lepem spominu.

Sandi Žganec 3. r.

Neki dan me je oče odpeljal na železniško postajo. Od tam dalje smo se peljali z vlakom. Po dolgi vožnji smo imeli kosilo. Potem smo odšli v sobe in se šli družabne igre. Ostali dnevi so bili lepši. En dan je prišel svetovni popotnik. Dvakrat smo šli v Portorož. Najlepše pa mi je bilo, ko smo šli gledat Mesečev zaliv. Ko sem osvojil zlatega delfina, sem bil najbolj srečen. V četrtek smo se kopali in imeli zaključno prireditev. V petek pa smo odšli domov. Priznati moram, da mi je bilo lepo, toda doma je lepše.

Sebastjan Zadravec 3. r.

Vedno bolj se bližajo počitnice, kar mi vzbuja veliko veselja. Čeprav šola zadnje čase ni preveč zahtevna, si bolj želim počitnice, kot pouk. Pouk imamo še dan ali dva, dva dni se v šoli še zabavamo, potem pa se začnejo počitnice.

Počitnice si predstavljam zelo vesele, saj imam že veliko načrtov. En dan grem kolesarit, drugi dan plavat, tretji dan pa odpotujem na morje. Vseeno pa bom morala veliko dni preživeti doma v krogu družine. Jutri imamo v šoli proslavo, tam se bomo predstavili s krožki, raznimi igrkami in z vsem delom, ki smo ga opravili čez leto. Učiteljica nam je že povedala, kakšen uspeh

smo osvojili. Pet učencev v razredu nas bo odličnih. Na proslavi bomo dobili priznanja. Proslavo že nestrpnost pričakujem.

Med počitnicami bom lahko dlje časa uživala v naravi, ki je zadnje čase tako lepa. Ptički čivkajo, nekatera drevesa še cvetijo, druga zelenijo, travniške rože zelo dehtijo, ptice so se vrnilo iz toplih krajev. Vseeno pa bom še morda malo pogrešala šolo, ki bo takrat zelo žalostna in zapuščena.

Če bodo počitnice res tako vesele, kot si jih predstavljam, bi rada, da bi bil že petek. Če bo še vedno lepo vreme in bo sijalo sonce, bo vse še lepše. Zato si želim lepo vreme in veliko zdravja.

Urška Mlinarič 4. r.

Konec šolskega leta je že tu. Otroci se sedaj najbolj veselimo prihajajočih počitnic. Jaz z veseljem odštevam dneve, ki nas še ločijo od počitnic. Ti dnevi pa se vlečejo in vlečejo. Naenkrat pa, počitnice so tu. Moja torba bo mirno počivala v temnem kotu. Jaz pa se z veseljem pripravljam na zadnji nastop v tem šolskem letu. Ker bomo peli, plesali in igrali, imam veliko dela. Premišljuje pa tudi, kakšen bo moj urnik med počitnicami. Vem, da bom največ doma v naravi, v sadovnjaku, na travnikih. Ne veselim pa se samo počitnic, ampak tudi uspeha in izkaza. Ker vem, da bom odlična, sem še posebej vesela. Med počitnicami bom največ doma, saj je doma najlepše. Poslušala bom ptičje petje in oglašanje čričkov. Podila se bom okrog hiše po mehki zeleni travi, se igrala s sestrama in majhnimi mucami.

A počitnice bodo spet hitro minile, tako bodo spet nastopile že druge skrbi in težave, saj bo pouk že spet tu.

Rosana Gjura 4. r.

Bliža se konec pouka in počitnice so pred vrati. Učiteljice nas opozarjajo, da se še moramo učiti, mi pa že sanjamo o počitnicah.

Nekega dne sem pogledala na koledar, da bi ugotovila, koliko dni je še do počitnic. Mislila sem, da bo še dolgo trajalo, vendar so kmalu prišle. Samo pomislim na morje, sonce, veselje in že vidim, kako bo lepo, ko bom doma. Zjutraj bom lahko dolgo spala, in počela bom razne stvari. Podnevi bom zunaj, ker bo sijalo bleščeče sonce. Ptički se bodo oglašali na drevesih, zacvetele bodo poletne rože, nekatere živali bom opazovala z daljnogledom. Ko bo čas, se bomo odpravili v kakšne toplice. Tega se najbolj veselim. Čofotali bomo po vodi, kot pravi morski razbojnik. Z očetom se bom odpravila na pot po nekaterih tujih državah. Šla bova v Avstrijo, kjer mi bo kupil precej dragocenih stvari. Tako bom dobila računalnik in naučila se bom ravnati z njim. Tako mi ne bo dolgčas. Mislim pa tudi, da bom morda obiskala Italijo, kjer sem že večkrat bila. Med počitnicami se bom šla potepat k sosedi in k bližnjim sorodnikom. Skupaj bomo kolesarili in si privoščili kak sladoled. Najbolje pa se mi vendarle zdi, ko sem doma na varnem, kjer lahko počnem mnogo različnih stvari.

Želim si imeti lepe počitnice. Najbolj pa sem vesela, ker sem razred zaključila z odličnim uspehom, zato upam na ene najlepših počitnic do sedaj.

Tamara Kerenčič 4. r.

KOGOVSKI »KLOPOTCI« USTVARJAMO MED POČITNICAMI

Projekt je namenjen šolarjem na Kogu, zlasti tistim, ki ne gredo nikoli na počitnice ali pa se med počitnicami dolgočasijo.

Delavnica bo potekala od **15. do 28. avgusta** in je za udeležence brezplačna.

Finančno in strokovno podpira projekt »Zavod za odprto družbo«. Projekt pripravila in ga vodi Petra Hlebec.

Teme učne delavnice:

- **16.avgust,pon.:**(od 8 h do 13 h pred KS): izdelki iz usnja in blaga,
- **17.avgust,tor.:** obisk fotografinje; fotografski izlet po domači okolici,
- **18.avgust,sred.:** obisk lončarja; oblikovanje figuric iz gline in odtiskovanje iz mavčnih modelov,
- **19.avgust,čet.:** izdelovanje nakita iz famo materiala,
- **20.avgust,pet.:** ročno odtiskovanje razglednic,
- **21.avgust,sob.:** pohod po turističnih točkah Koga,
- **22.avgust,ned.:** izdelava mlinčkov in klopotcev kot značilnost kraja (tu bi bilo lepo, če bi z vami prišli vaši dedeki),
- **23.avgust,pon.:** slikanje na steklo, glino in barvanje mavčnih modelov,
- **24.avgust,tor.:** dan mladih; razstava naših izdelkov, postavitve klopotca in še kaj. Pridite nas gledat.
- **25.avgust,sred.:** kolesarjenje po Kogovski tranzverzali in spoznavanje prometnih znakov v KS (po poti si bomo ogledali fotografski atelje in razvijanje slik).

Če ti je tema zanimiva in bi se rad udeležil vsaj enega dneva delavnice pokliči na domačo številko 717 – 522 Petra Hlebec od 19 do 20 ure.

Petra Hlebec

Oglas

PRODAM (ali ODDAM) kmetijo v Vodrancih v izmeri 3,7 ha, znotraj obnovljeno, opremljeno z novim pohištvo, centralno kurjavo, telefonom. Informacije na tel. Št. 062 716-415 ali 041 871-579.

	Sestavila Vida Munda	Konflikt, spor	Palica pri plugu	Nasprotje od vojne	Bog riža v šintoizmu	Top
	Premik					
	Vzpetina					
	Del tele- vizorja Rimski pesnik ljub. p.					
Kup lesa namenjen kuhanju oglja				Grška črka		
Sol palminske kisline				Napisana predloga za film		
Okrasni ptič (množ.)				Moški potomec Nem.polit. Friedrich 1871-1925		
Preb. Asirije					Narava	Ocvirk Tone
Sintetič. mamillo iz lizergove kisline			Sl.pisat. Zupančič 1925-1980 Selen			
Medved Anton		Drž.svet, skupščina Telovad. element				
Oglas v časopisu						Dvojica
Vrsta audio in video kaset			Telo Nikola Tesla			
Mojzesov brat				Irska terorist. organiz.		
Ritem v glasbi				Južno- afriška republika		

»NOVICE« so bile ustanovljene na skupni seji KK SZDL Kog in KS Kog, dne 1. Decembra 1978. Prva številka je izšla 5. decembra 1978.

Odgovorna urednica: Slavica MUNDA

Uredniški odbor: Katja ČURIN, Ksaver MEŠKO, Jerica MLINARIČ in Milena OREŠNIK

Ilustracije: Jerica MLINARIČ

Računalniško oblikovanje: Ivan ŠKRLEC

Naslovnica: Sonja Kamplet - ROTAR

Testna izdaja Novic na WWW: <http://ivanskrlec.virtualave.net/Novice/novice.htm>

Naklada: 320 izvodov.

Izhaja priložnostno.